

Planinsko društvo Ribnica vas vabi

v GLINŠČICO NA TRI FERATE in PO DOLINI DO BOLJUNCA (Italija).

Razgledna ferata Bruno Biondi, foto Zdenka M.

- **Kdaj:** v soboto, **23. aprila** 2016.
- **Odhod:** ob **6. uri** z glavne avtobusne postaje pri cerkvi v **Ribnici**.
- **Prevoz:** organiziran.
- **Izhodišče poti:** vas Jezero (S. Lorenzo, 375 m).
- **Načrt poti:**

I. del: Vas Jezero–ferata Bruno Biondi–ferata Nos–ferata Zimska roža–zgornje razgledišče.

II. del: Spust z zgornjega razgledišča–v kanjon do zaselka Botač (Bottazzo, 185 m)–ter naprej po Stezi prijateljstva, Vii Alpina in Alpe-Adria Trail–do Boljunca (Bagnoli della Rosandra, 64 m). Vmes vzpon do sv. Marije na Pečeh.

- **Zahtevnosti poti:** zavarovane plezale poti/ferate, lahka pot po dolini.
- **Čas hoje** (okvirno): 6 ur.
- **Potrebna oprema in dokumenti:** potrebna je vremenu in razmeram primerna planinska oprema za hojo in plezanje po ferati (čelada, plezalni pas, samovarovalni komplet, rokavice za ferate), malica in pijača, osebni dokument, veljavna planinska izkaznica (plačana članarina za leto 2016) in varen korak.
- **Prijave z akontacijo:** v torek, **19. aprila, ob 19. uri**, v pisarni PD Ribnica, Škrabčev trg 5, Ribnica.
Akontacija 15 EUR se plača ob prijavi.

• Opis:

Dolina Glinščica (v italijanščini Val Rosandra) je znan obmorski raj za športne plezalce, saj v 20 sektorjih najdejo več kot 400 plezalnih smeri, od najlažjih pa vse tja do VIII. težavnostne stop-nje. Dolina je bila in je še vedno poligon za trening tržaških plezalcev, med katerimi je bil najbolj znan **Emilio Comici**, rojen na začetku 20. stoletja in ustanovitelj Državne šole plezanja v Glinščici, ki deluje še danes. Splezal je številne prvenstvene smeri v Zahodnih Julijcih in Dolomitih, svetovni sloves mu je prinesla smer v Civetti, ki jo je splezal z Giulijem Benedettijem, na alpinističnem prestolu tedanjega časa pa se je utrdil s prvenstveno smerjo v Veliki Cini.

I. del: Preplezali bomo **tri ferate**, najdaljšo med njimi, ki so jih tržaški alpinisti nadelali za potrebe učenja gorniškega gibanja po tovrstnih poteh, se imenuje **Bruno Biondi** in leži v severnem delu doline, bolj vzhodno, na zahodni strani, v Čički steni, pa sta smeri **Zimska roža**/Rose d'Inverno in **Nos**/Naso, ki ju bomo prav tako preplezali.

Ferata B. Biondi je prečno speljana prek celotne stene in je mestoma komaj nekaj decimetrov oddaljena od tal. Takoj na začetku je minimalen vzpon, nato pa ferata nekako drži konstantno višino, z minimalnimi odmiki navzdol in navzgor. Plezamo proti zahodnemu

Pripravila: Zdenka Mihelič

Gremo **skupaj varno** v gore!

Emilio Comici, ki je še pred II. svetovno vojno na tem območju ustanovil plezalno šolo. V koči Rifugio Mario Premuda, do katere bomo šli na tem pohodu, ima svojo spominsko sobo, v Sekstenskih Dolomitih pa tudi »svojo« kočo Rifugio Comici, ki jo bomo obiskali letos poleti.

Skoncentrirani na ferati Bruno Biondi, foto ZM

~ Planinsko društvo Ribnica ~

delu stene in občasno, ko ferata izgubi višino, imamo tudi možnost za predčasen zaključek. Približno na polovici smeri nas čaka strm vertikalni vzpon z minimalnimi stopi. Moč v rokah je nujna. V tem delu se ferata tudi približa vrhu stene oz. zgornjemu robu, kamor je tudi moč sestopiti. Nato ponovno sledimo žični vrvi oz. jeklenici proti levi oz. proti zahodu. Ta del ferate je najvišji, največ oddaljen od tal. Sledi precej atraktiven vertikalni spust, nato pa skoraj gladka stena, kjer se gibamo na trenje. Za tem delom smo hitro pri zahodnem vstopu v smer, ali koncu poti. Za ferato Bruno Biondi bomo potrebovali pribl. 1 uro in pol. A ne pozabimo, da je bolje počasneje in varneje.

Nato bomo stopili še pod Čičkovo steno. Smerokaz na skali »Naso« s številko 12 nas usmeri strmo navzgor. Vstopamo v ferato Nos, kratko, a sladko in močno »začinjeno«. Najtežji je srednji del, ki je zelo izpostavljen in zahteva kar nekaj moči v rokah. Zgornji del je tehnično lažji, zato hitro dosežemo vrh. Vrnemo se po jeklenici do razpotja in izberemo desno stran, kjer začnemo sestop po smeri Zimske rože. V primeru utrujenosti lahko sestopimo tudi po običajni poti. Nato se bomo vrnili po stezi do zgornjega razgledišča in našega parkirišča.

II. del: Ko se z zidanega razgledišča sprehodimo po **kanjonu Glinščice**, kar ne moremo verjeti, da smo blizu morja. Strma pobočja, po katerih se prestopajo koze, kamnita pot, skalnati roglji in **36 metrov visok slap Supet** bi bili kaj lahko del gorske pokrajine daleč na severu. In vendar je skoraj tik pod nami Trst z množico poslopij in ladjami, ki neslišno drsijo po gladini. Dvanajst kilometrov dolga Glinščica, ki izvira blizu Klanca pri Kozini, je na poti proti morju izdolbla slikovito dolino. Ta je bila v rimskih časih in tudi pozneje pomembna vez med obalo ter notranjostjo dežele, danes pa je zaradi naravnih in zgodovinskih zanimivosti priljubljena izletniška točka.

Od zidanega razgledišča se bomo spustili po stezi skozi nizko rastje ter po makadamski poti, ki poteka po trasi **nekdanje železniške proge** Hrpelje-Kozina-Trst. Slabih dvajset kilometrov dolgo progo so odprli leta 1887, ukinili pa leta 1959. **Stezi Prijateljstva** in poti **Via Alpina** ter **Alpe-Adria Trail** vse do Botača (185 m), kjer bomo tudi čisto blizu slovenske meje. Pot bomo nadaljevali s krajšim vzponom proti **cerkvi sv. Marije na Pečeh** (iz 16. stoletja), nato pa po grušču navzdol ter po udobni in lepo označeni poti **mimo ostankov rimskega vodovoda** do kraja Boljunec, kjer je divjine konec in se začne »civilizacija«, z njo pa tudi informacijski center naravnega rezervata.

Previden, varen korak je naše vodilo. **Na vrhu smo šele na polovici poti, naš cilj je varen sestop in povratek domov.**

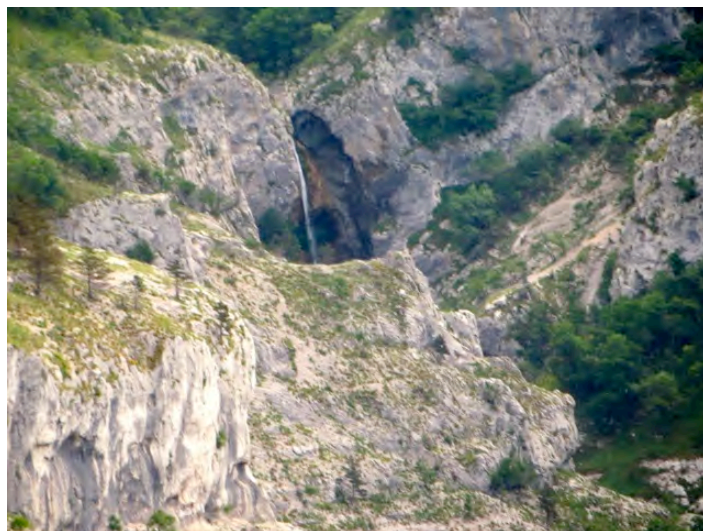
- **Vodja pohoda:** Roman Petelin, vodnik PZS, informacije: 041 325 664.

Srečno in varen korak,

PD Ribnica

Pripravila: Zdenka Mihelič

Gremo skupaj varno v gore!

Kanjon Glinščice s slapom Supet, foto ZM

Čudoviti razgledi in mehka pot, foto ZM

Koča Mario Premuda, foto ZM